

Dansk Lokomotivtidende.

Organ for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Nr. 22.

15. November 1903.

3. Aargang.

Organisationens Anerkendelse.

Som det vil ses af Lokomotivtidende Nr. 19 1903 indsendte Hovedbestyrelsen et Andragende til Ministeriet for offentlige Arbejder om at godkende Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening som Forhandlingsfaktor med Statsbanernes Administration uden Hensyn til, at vor Organisation — i Mod-sætning til de øvrige Organisationer indenfor Etaten — ogsaa tillod Optagelse af Lokomotivpersonalet ved de danske Privatbaner.

Ministeriet har imidlertid ikke forment at kunne fravige de en Gang truffne Bestemmelser, idet der under 4. ds. er tilstillet Foreningen følgende Skrivelse:

Statsbanedriften.
Maskinafdelingen.
Maskinchefen.

Kbhvn. B, den 4. Nov. 1903.

Generaldirektoratet har anmodet mig om at underrette Foreningen om, at Ministeriet for offentlige Arbejder ikke kan fravige den ved dets Resolution af 29. Juli d. A. for Anerkendelse af Foreningers Ret til Forhandling med Administrationen opstillede Betingelser, at Foreningerne udelukkende omfatter Statsbanernes eget Personale, og at det derfor ikke har set sig i Stand til at imødekomme det indsendte Andragende.

Busse.

Til Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening. Formanden for Hovedbestyrelsen, Hr. Lokomotivfører Chr. Christensen, Esbjerg.

Naar Ministeriet ved sit Afslag paa vor Ansøgning om i Fremtiden at kunne bibeholde vor hidtilværende Organisationsform, foreningsmæssigt set, har drevet en Kile ind mellem det danske

Stats- og Privatbane-Lokomotivpersonale, tør man vel gaa ud fra, at det ikke er Mangel paa Forstaaelse af den Betydning, disse to Faktorerers Samarbejde vil have for det danske Lokomotivpersonales Oplysning og Dygtiggørelse, men at det udelukkende er de yderste Konsekvenser af den ansøgte Dispensation fra Betingelserne for Anerkendelsen, der har dikteret Ministeriet det modtagne Afslag.

Det er imidlertid vort Haab, at den herved fremtvungne Udskillelse maa blive den Løftestang, der kan samle samtlige danske Privatbaners Lokomotivpersonale under en Hat, derved at hele dette Personale slutter sig sammen i en Organisation, og at der mellem denne og Statsbanernes Lokomotivpersonales Organisation stedse maa vedligeholdes en god Forstaaelse til Gavn for begge Faktorer. Hr. Lokomotivfører, Hovedbestyrelsesmedlem H. Christiansen, Hammelbanen, har lovet at gøre de forberedende Skridt til Dannelsen af en saadan Organisation.

Da de i D. L. og L. F. for Tiden staaende Lokomotivmænd ved Privatbanerne selvfølgelig tilkommer hver sin Part af den i Hovedkassen beroende Formue, vil den eventuelle nydannede Organisation straks have en Kapital at arbejde med.

Da det imidlertid kan tænkes, at enkelte ikke vil indtræde i en Organisation for Lokomotivpersonalet ved Privatbanerne, vil der fra Hovedbestyrelsen for D. L. og L. F.s Side blive givet hvert enkelt Medlem ved Privatbanerne Lejlighed til ved en Afstemning at bestemme, hvorledes hver især ønsker sin Del af den opsparede Formue udbetalt ved Udtrædelsen.

For de Lokomotivmænds Vedkommende, der — hvad vi stærkt vil anbefale — ønsker at indtræde i den projekterede Forening, vilde den mest praktiske Form være den, at Hovedkassereren for D. L. og L. F. udbetalte til en af Lokomotivmændene ved Privatbanerne valgt Kasserer den Sum, der tilkommer

ovennævnte Medlemmer, og at denne Sum da opførtes som Forudbetaling af Kontingent for de Paagældende.

Oversigt

over

Hovedbestyrelsesmødet

i København d. 9. Novbr. 1903.

Punkt 1 a. Organisationernes Samarbejde.

Fællesudvalgets Udkast til Forretningsorden:

§ 1.

Fællesudvalgets Formaal er at optage til Drøftelse alle store Fællesspørgsmaal af tjenstlig Art, saasom: Lønningsforhold, Tjenestetid, Tjenestefrihed, Fribefordring, retslig Stilling m. m samt Personalets Forsikrings-, Laane- og Spareforhold, Sygekassevæsen, Uddannelses- og Oplysningsarbejde m. m.

§ 2.

Fællesudvalget bestaar af 3 Repræsentanter fra hver af Foreningerne, Jernbaneforeningen, Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening og Dansk Jernbaneforbund.

Det vælger af sin Midte en Formand og en Sekretær.

§ 3.

Fællesudvalget er raadgivende og gør paa Grundlag af sine Drøftelser Indstillinger til de tre Organisationer, men kan dog af disse i enkelte Tilfælde bemyndiges til selv at fremføre en Sag.

§ 4.

Fællesudvalgets Udgifter afholdes med $\frac{1}{3}$ af hver af de deltagende Foreninger.

Hovedbestyrelsen tiltræder ovenstaaende Forretningsorden under Henvisning

til sin Vedtagelse af 2den September d. A. (se Lokomotivtidende Nr. 18 1903, Punkt 5).

Punkt 1 b. Valg af 3 Repræsentanter til Fællesudvalget.

Hovedbestyrelsen tiltræder Bibeholdelse af de 2 tidligere valgte Repræsentanter, d'Hrr. Lokf. O. Larsen, København, og Lokfrb. J. Klem, København, samt vælges som den tredje Repræsentant Lokf. L. Mauritzen, Fredericia, og som Suppleanter Lokf. A. Madsen, København, og Lokfrb. G. Lund, København.

Punkt 2. Tjenestefordelingen.

I Anledning af en fra Assensbanens Lokomotivpersonale modtagen Besværing over en uforholdsmæssig lang Tjenestetid, gør Hovedbestyrelsen Forestilling hos Maskinchefen om en Lempelse i dette Forhold, da Sagen har været forelagt den paagældende Maskininspektør.

Underhandlinger med d'Hrr. Maskininspektører om eventuelle Lettelser i de forskellige Tjenestefordelinger kan indledes af den paagældende Afdelingsbestyrelse, naar de med Anerkendelsen fornødne Formaliteter er bragt i Orden, hvorom Meddelelse vil udgaa fra Hovedbestyrelsen til de enkelte Afdelingsformænd.

Punkt 3. Oliemulktssystemet.

Da de udsendte Spørgeformularer kun er indgaaet fra ganske faa Afdelinger, tilstilles der hver Lokomotivfører og som saadan fungerende Lokomotivfyrbødere en Spørgeformular over Olieforbruget i Tidsrummet fra 25. Oktober til 24. November d. A. Paa Grundlag af dette Materiale fremsættes Forslag til Ordning af Oliemulktssystemet til Behandling paa et senere Hovedbestyrelsesmøde.

Punkt 4. Medlemslisterne.

Da Organisationens Andragende om Anerkendelse som Forhandlingsfaktor uden Hensyn til, at Lokomotivpersonalet ved Privatbanerne ogsaa staa som Medlemmer af Foreningen, er afslaaet, trykkes Medlemslisterne alene for Statsbanernes Personale, saaledes at Listerne kan indsendes til Administrationen og Forhandlingsarbejdet paabegyndes.

Der tilstilles hvert Listerne omhandlede Medlem et Eksempplar, ligesom ny tiltrædende Medlemmer ogsaa erhoder et saadant.

Afdelingsformændene retournerer omgaaende de tilstillede Korrekturark til Sekretæren.

Punkt 5. Eventuelt.

1ste Sag. Organisationsformen. — Da Andragendet om Anerkendelse som anført under Punkt 4 er afslaaet, stiller Hovedbestyrelsen Forslag paa førstkomende Generalforsamling om Likvidation

med de for Tiden staaende Medlemmer af Privatbanernes Lokomotivpersonale, saaledes at dette Personale selv bestemmer, om det dem tilkommende Beløb skal udbetales til hver enkelt, eller hvorledes Beløbet ellers ønskes anvendt. I den Anledning tilstiller Hovedbestyrelsen samtlige for Tiden i Organisationen staaende Lokomotivmænd ved Privatbanerne en Stemmeseddel til Afgørelse af Spørgsmaalet.

Afdelingsbestyrelserne maa derhos ikke optage Lokomotivpersonale ved Privatbanerne som Medlemmer af D. L. og L. F.

2den Sag. Ansøgning fra Lokomotivpersonalet i Frihavnen om at erholve Lærebogen.

Da Direktionen har nægtet at anskaffe Lærebogen til Personalet, tilstaaes der de omhandlede Medlemmer hver et Eksempplar, ligesom de af Privatbanernes Lokomotivpersonale, der for Tiden staa som Medlemmer af Foreningen, og som ikke gennem deres respektive Direktioner har faaet et Eksempplar udleveret, ogsaa kan tilstaaes hver et Eksempplar paa derom gennem Afdelingsformændene fremsatte Begæringer.

3die Sag. Forslag fra Esbjerg Afdeling om, at Lokomotivfyrbødere, der til Stadighed forretter Lokomotivførertjeneste, forfremmes til Lokomotivførere, og om, at de Lokomotivfyrbødere, der ikke opnaaede et tilstrækkeligt stort Antal Points til at bestaa, atter erhoder Tilladelse til at indstille sig til Eksamen inden Udgangen af Aaret 1904, samt at Hovedbestyrelsen har sin Opmærksomhed henvendt paa Fripassspørgsmaalet.

Da ovennævnte Sager er kommen Hovedbestyrelsen saa sent i Hænde, at denne ikke har kunnet sætte sig tilstrækkeligt ind i Spørgsmaalene, ser man sig nødsaget til at udsætte Sagens Behandling til næste Hovedbestyrelsesmøde.

Efter at en Del Spørgsmaal angaaende Organisationens og navnlig det ny etablerede Fællesudvalgs Arbejde var drøftet, sluttede Formanden Mødet med en Tak til Hovedbestyrelsens Medlemmer, fordi disse altid mødte fuldtaligt.

Fredericia, den 10. November 1903.

L. Mauritzen,
Sekretær.

Han drikker.

I min Barndom saa jeg paa et Forstadsteater den lille Vaudevillespøg »Han drikker«.

Handlingen i Stykket var, at en ung,

meget forelsket, men paa jordisk Gods meget fattig Student skulde paa Frederiksberg med sin Kæreste, der var hvad man kalder for en bedre Mands eneste Barn.

Studenten, der ikke turde gøre sin Kæreste (den rige Pige) til Medvidne i sin Fattigdom, fik stillet sit Budget for Udgifterne til Spadsereturen saa snilt, at der blev til Chokolade til Tøsen, en Bajer og en Høkerhavaner til ham selv og en beskeden Drikkeskilling til Opvarteren. Kisteglad over Resultatet af sine nøjsommelige Beregninger, skyndte han sig at faa Kisteklæderne paa — men — ak og ve! — da han fik Silkehatten frem, stod Scenen fra sidste Sold, da Lange-Petersen lavede hans ellers habile Silkehat om til en Uldmøts ved at stryge Haarene den forkerte Vej, ham ganske klar.

Marken til en Afstrygning var det umuligt for Studenten at rejse, men til alt Held erindrede han, at hans elskverdige Værtinde havde en lille Svaghed for den fattige Mands brandskattede Snaps. Efter lange Forhandlinger lykkedes det ham at formaa sin Værtinde til at overlade ham Brændevinsflasken, for ved Hjælp af lidt af dennes Indhold og et Silkeklæde at give Hatten sin tabte Glans igen, og spare Marken — som han ikke ejede — til Hattemageren. Kæresten kom imidlertid bag paa ham, opdager Brændevinsflasken og troede, at han drak. Følgen blev en større Scene med Strømme af hede Taarer og heftige Bebrejdelser, og til Slut en lykkelig Fredslutning, under hvilken det konstateredes, at de begge havde dømt uden at have tilstrækkeligt Kendskab til hinandens Forhold og Karakterer.

Da jeg ikke den Gang forstod, hvem af de to, der havde Ret, søgte jeg Oplysning hos den ældre Tante, mit faderlige Ophav havde været forsynlig nok til at give mig med som Ledsagerske.

Hendes Forklaring lød saaledes:

Ser du, min Dreng, Studenten kendte ikke sin Kæreste godt nok til, at han kunde oplyse hende om sine trykkende Forhold, men Pigebarnet har Uret, fordi hun straks, uden at kende ham tilstrækkeligt, alene efter Skinnets stempler ham som en Drukkenbølt.

Denne lille Vaudevillespøg, og navnlig Tantes Forklaring, staa atter og atter lyslevende for mig, naar jeg tænker paa den i den sidste Tid saavel paa Tinge som i Pressen meget debatterede projekterede Afholdstvæng for — bl. andre — i første Række Lokomotivførerne. Er det ikke det samme, der i den senere Tid søges indført i Etaten? — er — bl. andre — Lokomotivføreren ikke i denne Sag at ligne med Studenten, der mangler moralsk Mod til at oplyse sin Kæreste

om Sagens rette Forhold og faa Skylden lagt der, hvor Skylden i Virkeligheden er? — Mangler ikke ogsaa Lokomotivføreren moralsk Mod til at sige til Administrationen: Skinnit bedrager! det er ikke Standen, der trænger til Tvang af nogen som helst Art, og navnlig ikke til Afholdstvung, der overhovedet ikke fører til det tilsigtede Maal, men det er det eller de bestemte Individider, der bør fjernes, for at ikke hele Standen skal dømmes for disse enkeltes Skyld.

Gaar det ikke Administrationen og den Rigsdagsmand, der har bragt Sagen frem paa Tinge, ligesom det gik Studentens Kæreste, der saa Flasken i sin Elskedes Nærhed, og straks dømte hun. Var Flasken blevet fjernet i rette Tid, vilde dette stygge Spøgelse ikke være kommen mellem Kærestefolkene, og ligesaa her; man saa den enkelte Drukkenbolt, men fjernede ham ikke, søgte at undskylde det stakkels Skrog for tilsidst at sætte ham paa Aftægt til Skændsel og ubodelig Skade for hele Standens Anseelse. Var det eller disse Individider, eventuelt efter tilbørlige Advarsler, blevne fjernede, da var dette stygge Spøgelse, man kalder Afholdstvung, ikke kommet imellem Administrationen og — man tør vel sige — hele det danske Statsbanepersonale.

Det er ikke gennem Tvang, man skaber et dygtigt, paapasseligt og pligt-opfyldende Lokomotivpersonale; det er ikke ved at opdrætte dette Personale til villieløse Automater eller Arbejdsmaskiner, at man skaber betryggende og stabile Forhold ved de danske Statsbaner, men der opnaas kun gode Resultater ved at fjerne de slette Eksempler, og gennem Oplysning uddanne de danske Lokomotivfolk til selvstændige, maalbevidste Mænd, der af Forstaaelse med deres Kalds farefulde Karakter, og ikke af Tvang, gør deres Pligt og røgter deres Kald med rent Hoved; thi Afholdstvung vil, foruden at skade den gode og af fri Villie virkelige Afholdsmand, kun føre til, at man i stærkt forøget Maalestok bliver Vidne til det modbydelige Syn at se Individider, med Afholdstegnet som Slipsnaal, i en rygende Kæfert give Anledning til, at den danske Jernbanemand miskendes, og at tvungen Indlemmelse i en Afholdsforening kommer til at staa i Publikums Bevidsthed som det eneste Mittel til at skabe betryggende Sikkerhed for de Rejsendes Liv og Gods paa vore Jernbaner.

Retspleje.

Vi tillader os nedenfor at optrykke efter Jernbanebladet en Artikel af Hr. S. Hansen, Oddeund—Syd. Da Artiklens

Aand falder nøje sammen med vore i Juni Maaned 1902 fremsatte Betragtninger over almindelige Retsregler og Lokomotivpersonalets retslige Stilling, er det os en Glæde at se denne for Personalet saa vigtige Sag blive optaget til Diskussion; navnlig for Lokomotivpersonalets Vedkommende vil det have sin store Betydning, om der kunde indføres mere betryggende Retsregler for Personalet i sin Helhed.

Vi slutter os fuldt ud til den ærede Indsender med Tilføjende, at da Forslaget gennem Diskussion ganske sikkert kan suppleres med ny, gode Ideer, beder vi Medlemmerne tage Ordet i denne Sag.

Red.

* * *

Ved Børneopdragelsen kan det vel nok betragtes som en pædagogisk fastslaaet Læresætning, at utidig Skænden og Irettesætten, al Slags Smaatjatteri er en Uting, der kun vildleder Barnet og derfor har den stik modsatte Virkning af den, som man ønsker at frembringe. Hvad der gælder for Barnet, gælder sikkert i fuldt saa høj Grad for den voksne Mand.

Bliver den voksne Mand ved enhver Lejlighed irettesat, smaagnavet over og skændt paa for i og for sig uvæsentlige Ting, saa opnaar man kun, enten at gøre ham nervøs eller fuldstændig ligeglad og sløv for det hele, kun opsat paa at klare for sig enten ved at vælte over paa andre eller ved en lille Løgn, bare for at blive fri for Vrøvlet, kort sagt, der opnaas i Længden kun Demoralisering.

Saafernt man ønsker et godt Resultat og en højnet Moral, saa gælder det saavel overfor Barnet som overfor den Voksne med Taalmodighed at paavise begaaede Synder, indtil det Tidspunkt, hvor man med god Samvittighed kan slaa til for Alvor. En alvorlig Straf, der falder efter lang Tids Overbærenhed, vil i ni af ti Tilfælde, tilstrækkelig belyst og bekendtgjort indenfor Vedkommendes Kreds, have god Virkning saavel paa selve Synderen som paa hans Omgivelser.

Ved Anvendelsen af denne Metode skaanes den Pligt-opfyldende og Ærekære, for hvem Konstatering af hans begaaede Fejl er tilstrækkelig, medens Bøder, Irettesættelser o.l. for i og for sig forklarlige og uvæsentlige Synder kun virker saarende og krænkende, muligvis endogsaa rustificerende, saaledes at han efterhaanden glider over i de uefterretteliges og ligegyldiges Klasse, paa hvem absolut intet bider.

I min første Artikel (i »Vor Stand«) om Retspleje gik jeg ud fra, at der først burde skrides til Straf, enten naar den begaaede Fejl var absolut graverende,

eller naar Konstateringer overfor Vedkommende viste sig frugtesløse, og naar et af disse Momenter indtræder, da bør Straffen være alvorlig og først falde som Resultatet af en virkelig Procedure, hvis Former fastsættes i en særlig Jernbane-Ret med Lovgivningens autoriserede Stempel.

Der kan tænkes mange Former for en slig Procedure, og jeg skal tillade mig at fremstille en enkelt, som vilde frembyde mange Fordele for alle Parter.

Har den Ansatte begaaet en Brøde, hvorfor han skal lide Straf, behandles Sagens Undersøgelse og Forberedelse som hidtil, og Dommen afsiges derefter af vedkommende Kredsbestyrer (Bane-, Maskin- eller Trafikbestyrer), som forkynder den for den Paagældende og lader Sagens Akter gaa videre til Generaldirektoratet. Der gives nu den Domfældte Respit 8—14 Dage til inden dette Tidsrum Forløb at indgive Begæring om Appel til Højesteret (Generaldirektoratet), hvilken Begæring altid skal tages til Følge, enten naar det drejer sig om, at Dommen kan have skadelige Følger for den Ansattes fremtidige Forhold i Statsbanernes Tjeneste, eller naar det drejer sig om et Forhold af almen tjenstlig Interesse. Til at føre Sagen for den Ansatte beskikkes der denne en Defensor, som er udrustet med al en Defensors Ukrænkelighed og Myndighed samt Forpligtelse til efter bedste Evne og Samvittighed at bistaa den Anklagede. At denne Defensor skal have Myndighed til at afæske, eventuelt lade afæske andre Ansatte Erklæringer, og at Sagens samtlige Akter skulle staa til hans Disposition, er en Selvfølge.

Selve den endelige Retsforhandling bør foregaa mundtlig og i et Lokale, hvortil der er Adgang for enhver Ansatt samt iøvrigt paatrykkes det højtidelige Stempel, som en saadan Akt med Rette kan gøre Krav paa.

Det er mit Haab, at dette Spørgsmaal maa give Stødet til en offentlig Drøftelse for til Slut ad den ene eller den anden Vej at føre til en Reform, som, foruden at den i høj Grad tiltrænges, tillige vilde være til ubetinget Ære saavel for Statens Tusinder af Ansatte som for selve den høje Administration.

S. Hansen,
Oddeund—Syd.

Meddelelse til Afdelingerne.

For at Hovedbestyrelsen kan faa tilvejebragt et saa paalideligt Udtryk som muligt for det til Maskinernes gode og forsvarlige Pasning i Virkeligheden

nødvendige Olieforbrug af de forskellige Sorter og beordrede Forhold, henstilles det paa det mest indtrængende til samtlige Lokomotivførere og som saadanne fungerende Lokomotivfyrbødere, at disse i ovennævnte Tidsrum **uden Hensyn til eventuel Mulktering** holder sig nøjagtig til den Olieforbruget omhandlede Ordres Bogstav og absolut kun bruger Olierne til de i disse nævnte Maskindele.

Afdelingernes Aarsopgørelse med Hovedkassen.

Som det vil erindres, udsendtes der sidste Aar herfra Anmodning til de ærede Afdelingsbestyrelser om at udfærdige et Schema, der indeholdt en nøjagtig Kopi af Kassebogen. Da der imidlertid har lydt flere Klager over, at der ikke forelaa en trykt Formular til Udfyldning til dette hvert Aar tilbagevendende Arbejde, har Hovedbestyrelsen ladet saadanne Formularer med Vejledning trykke, og af disse vil der hvert Aars sidste Maaned blive tilstillet de respektive Afdelinger de fornødne Eksemplarer til Udfyldning.

Da de forskellige Afdelingers Numre kan komme til Anvendelse ved Udfyldningen af Schemaerne, anføres de nedenfor.

København H.	Afdeling Nr. 1
— G.	— 2
— Ø.	— 3
Helsingør	— 4
Roskilde	— 5
Nykøbing F.	— 6
Kallundborg	— 7
Slagelse	— 8
Nyborg	— 9
Struer	— 10
Esbjerg	— 11
Thisted	— 12
Viborg	— 13
Aarhus	— 14
Frederikshavn	— 15
Aalborg	— 16
Skanderborg	— 17
Fredericia	— 18

Sammenslutning.

Hvorfor slutter man sig sammen? Selvfølgelig for med større Vægt at fremsætte de Ønsker eller Krav, der efter de Paagældendes Overbevisning vilde være til Gavn for dem, der er bleven enige om at slutte sig sammen. Saaledes omtrent vilde Svaret lyde, og dermed vilde vel en Del slaa sig til Taals

uden at tænke over, at lige saa fuldt man som Led i en Sammenslutning har Ret til at nyde de af Sammenslutningen flydende Goder, ligesaa vel har man Pligt til at undlade at søge at skabe sig særlige Fordele forud for de andre i Sammenslutningen interesserede Parter, til Eks. ved at pleje Underhandlinger paa egen Haand, medens den paagældende Sammenslutnings Tillidsmand søger at fremme det hele og stores Interesser.

Det maa staa enhver klart, at hvor til Eks. det samme Fags Udøvere er fordelt under ca. 30 Arbejdsgivere eller disses Repræsentanter, og disse ikke formener at kunde gaa med til den Forbedring af Forholdene, som det paagældende Fags Udøvere ønsker, da vil den letteste Maade til at undgaa dette være, at en eller flere af de paagældende Arbejdsgivere virkelig eller kun tilsyneladende gaar ind paa helt eller delvis at opfylde de fremsatte Ønsker. Dette skulde synes saa naturligt, at det ikke havde været nødvendigt at advare herimod; men, desværre, Kilen er drevet ind lige til Hovedet, og Sammenslutningen har faaet en alvorlig Revne, i hvilken Misundelsen sidder og stirrer os i Møde og i Timer ødelægger det, man har været Aar om at bygge op. Det er nu anden Gang, et saadant Brud paa Solidaritetsfølelsen har ladet sig gennemføre indenfor de danske Privatbanemænds Rækker, hvorfor vi nu raaber et kraftigt Varsko! for at ikke flere Kiler kan drives ind; thi de derved frembragte Revner vil naturnødvendig sprænge hele Sammenholdet, og Forbedringer bliver da en saga blott!

Fællesudvalget.

Som det vil ses af Referatet over Hovedbestyrelsesmødet andet Steds i Bladet, tiltraadtes det af Fællesudvalget fremsatte Forslag til Forretningsorden. Der er i den Anledning under 14. ds. tilstillet Fællesudvalget følgende Skrivelse:

Herved undlader man ikke at meddele det ærede Fællesudvalg, at det af samme udarbejdede Forslag til Forretningsorden tiltrædes af Hovedbestyrelsen paa Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forenings Vegne, samt at d'Hrr. Lokomotivfører O. Larsen og Lokomotivfyrbøder J. Klem, begge af København, samt Lokomotivfører L. Mauritzen af Fredericia er valgt som Repræsentanter for vor Organisation. — Til Suppleanter valgtes d'Hrr. Lokf. A. Madsen og Lokfrb. G. Lund, begge af København.

Idet man beder de ærede Repræsentanter for de deltagende Organisationer, Jernbaneforeningen og Dansk Jernbaneforbund, bringe deres respektive Organisationer vor Tak for den

Beredvillighed, hvormed Sammenslutningen tiltraadtes, tegner man i Haab om et godt Samarbejde højagtelsesfuldt paa Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forenings Vegne:

Chr. Christensen,

Hovedbestyrelsens Formand.

Meddelelser fra Afdelingerne.

København H. Afdeling.

Lokomotivfyrbøder Nr. 438 H. H. K. Nielsen er atter indmeldt i Foreningen fra 1. November d. A.

Annonceomslag.

Da Redaktionen fra flere Sider er anmodet om at optage Annoncer, paa-tænkes det at forsyne Lokomotivtidende med et Annonceomslag i Lighed med »Vor Stand«.

Saaframt Sagen gaar i Orden, vil der i den nærmeste Fremtid blive tilstillet Afdelingsformændene og andre, der vil interessere sig for Sagen, nogle Prøveomslag med anførte Priser, og det er vort Haab, at d'Hrr. Medlemmer vil agitere for Sagens Realisation. Det er Meningen **kun** at optage staaende Aarsannoncer, altsaa Indrykning 24 Gange, da Oplaget af Omslag for Aaret 1904 i saa Tilfælde kan trykkes paa en Gang.

Personalia.

1.—11. 1903.

Fyrbøder Nr. 90 T. Jensen, Korsør, forfremmes til Lokomotivfører Nr. 236 i Esbjerg.

Haandværker Nr. 212 C. M. Villadsen, Aarhus, ansættes som Fyrbøder Nr. 90 i København H.

Fyrbøder Nr. 151 N. P. Pedersen, Roskilde, forflyttes til Korsør.

Bekendtgørelser.

Danske Jernbanefunktionærers Livsforsikrings- samt Laane- og Understøttelsesforening

afholder sin aarlige Generalforsamling paa »Ny Landmandshotel«, Halmtorvet 14, København, den 24de November Kl 8 Aften.

Trykt i

»Fredericia Dagblad«s Bogtrykkeri i Fredericia.